

4. februar 2021
Sagsnr. 20/09121
ATH

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

**MILJØ- OG
FØDEVAREKLAGENÆVNET**
Toldboden 2
8800 Viborg

STADFÆSTELSE i genoptaget sag om påbud om nedrivning af stald på fredskovspligtigt areal i Vejle Kommune

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37795526
EAN-nr. 5798000026070
nh@naevneneshus.dk
www.naevneneshus.dk

Miljø- og Fødevareklagenævnet traf den 6. juli 2020 afgørelse om at stadfæste Miljøstyrelsens afgørelse af 5. juli 2019 om påbud om nedrivning af stald på fredskovspligtigt areal på matr. nr. F1 , beliggende A1 , 7100 Vejle.¹

Ejendommens ejer, der er repræsenteret ved advokat, har anmodet Miljø- og Fødevareklagenævnet om at genoptage behandlingen af klagesagen vedrørende Miljøstyrelsens afgørelse af 5. juli 2019.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har besluttet at genoptage behandlingen af klagesagen.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har herefter truffet afgørelse efter skovlovens § 51, stk. 2, jf. § 11, stk. 1, jf. § 60, stk. 1.²

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Miljøstyrelsens afgørelse af 5. juli 2019 om påbud om nedrivning af stald på fredskovspligtigt areal på matr. nr. F1 , beliggende A1 , 7100 Vejle.

Miljøstyrelsen fastsætter en ny frist for påbuddets efterkommelse.

Afgørelsen erstatter Miljø- og Fødevareklagenævnets tidligere afgørelse af 6. juli 2020.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

¹ Sag.nr. 19/07314.

² Lovbekendtgørelse nr. 315 af 28. marts 2019 om skove.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet³ og gebyrbekendtgørelsens § 2.⁴ Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. skovlovens § 64.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

³ Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

⁴ Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

1. Beslutning om genoptagelse

Ejendommens ejer, der er repræsenteret ved advokat, har den 12. august 2020 anmodet Miljø- og Fødevareklagenævnet om at genoptage behandlingen af klagesagen vedrørende Miljøstyrelsens afgørelse af 5. juli 2019 om påbud i sag om nedrivning af stald på fredskovspligtigt areal i Vejle Kommune på A1 .

Som begrundelse for anmodningen har ejendommens ejer anført, at der er begået sagsbehandlingsfejl.

Ejendommens ejer har navnlig anført, at

- Miljø- og Fødevareklagenævnet var gjort bekendt med, at ejendommens ejer i samråd med sin advokat var ved at indhente yderligere oplysninger til brug for sagen, og
- disse oplysninger var af væsentlig betydning for sagens udfald.

En myndighed er forpligtet til at genoptage behandlingen af en sag, hvis der i forbindelse med anmodningen om genoptagelse fremkommer nye faktiske oplysninger af så væsentlig betydning, at der er en vis sandsynlighed for, at sagen havde fået et andet udfald, hvis oplysningerne havde foreligget i forbindelse med den tidligere behandling af sagen. En myndighed kan også have pligt til at genoptage behandlingen af en sag, hvis der ved den tidligere sagsbehandling er begået væsentlige fejl. Desuden kan væsentlige nye retlige forhold betyde, at der er en forpligtelse til at genoptage behandlingen af en sag. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis domstolene i en tilsvarende sag har underkendt myndighedens fortolkning eller praksis, eller der er sket en væsentlig ændring med tilbagevirkende kraft i det retsgrundlag, der forelå på tidspunktet for den tidligere afgørelse.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at der med anmodningen om genoptagelse er påvist, at der er begået fejl ved sagens behandling, der kan begrunde, at behandlingen af klagesagen vedrørende Miljøstyrelsens afgørelse af 5. juli 2019 genoptages.

2. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Miljøstyrelsens afgørelse af 5. juli 2019 er den 28. juli 2019 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af ejendommens ejer, der er repræsenteret ved advokat.

Klager har navnlig anført, at

- stalden er opført i god tro af den tidligere ejer af ejendommen,
- det samlede fredskovsareal på klagers ejendomme nødvendiggør endnu en driftsbygning,
- der forventes opkøb af yderligere jord, der vil indebære, at en anden praksis finder anvendelse,
- fredskovspligten på ejendommen muligvis vil blive ophævet, som følge af Vejle Kommunes mobilitetsplan, og
- stalden er nødvendig for at kunne holde de køer, der er nødvendige for at kunne pleje et overdrev på ejendommen.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 3.6.

3. Sagens oplysninger

3.1 Ejendommen

Ejendommen er beliggende nord for Vejle og sydøst for Grejs. Ejendommen er i sin helhed omfattet af fredskovspligt, og indgår i et større sammenhængende fredskovsareal i området.

Det pågældende areal blev i år 2000 omfattet af fredskovspligt efter daværende ejers ansøgning.

Ejendommen er ifølge BBR, ud over stalden på 147 m², bebygget med et beboelseshus på 305 m² og en lade på 240 m².

Ejendommens nordligste del ligger i Natura 2000-område nr. 81, Øvre Grejs Ådal.

Endvidere er ejendommen omfattet af Vejle Kommunes foreløbige mobilitetsplan⁵, der blandt andet rummer et ønske om at udvide vejnettet omkring Vejle by.

3.2 Den påklagede afgørelse

Miljøstyrelsen har meddelt påbud om nedrivning af den ulovligt opførte stald og efterfølgende retablering af arealet som skov eller åbent naturareal.

Det fremgår af afgørelsen, at klager den 22. marts 2019 har forespurgt om muligheden for udstykning af fredskoven på ejendommen. I forbindelse med sagsbehandling af forespørgslen er Miljøstyrelsen blevet opmærksom

⁵ <https://www.vejle.dk/media/20353/mobilitetsplan-2018-2030-til-vejledk.pdf>.

på, at der mellem 2010 og 2012 er blevet opført en stald uden tilladelse efter skovloven.

Det fremgår af afgørelsen, at stalden ifølge oplysninger fra klager er på 147 m² og er bygget i 2012, og er blevet brugt til det kvæg, der har afgræsset det ca. 3 ha store overdrev lige nord for stalden. Overdrevet har været afgræsset om sommeren af 4-6 køer og deres kalve. Resten af året har kvæget stået på stald. Stalden har både huset kvæget og det foder, kvæget skulle leve af i vinterhalvåret.

Vejle Kommune har over for Miljøstyrelsen bekræftet, at kommunen har givet byggetilladelse til stalden i 2014, uden at have hørt Miljøstyrelsen (dengang Naturstyrelsen) i forhold til skovloven. Kommunen har oplyst, at det skyldes, at ansøgningen var vedlagt et gammelt kort, hvoraf den nye fredskovspålæggelse fra 2000 ikke fremgik. Kommunen var derfor ikke klar over, at stalden skulle bygges på fredskovspligtigt areal.

Miljøstyrelsen har anført, at styrelsen gerne ser, at åbne naturarealer, som det 3 ha store overdrev i klagers fredskov, plejes ved ekstensiv afgræsning eller slåning. Miljøstyrelsen giver dog efter fast praksis ikke tilladelse til egentlig landbrugsdrift på fredskovspligtige arealer, og derfor heller ikke til staldbygninger. Derimod er der en lempelig praksis, når det gælder mindre læskure til dyr, der går ude hele året.

Miljøstyrelsen har anført, at der efter skovlovens § 51, stk. 2, kan gives påbud om at berigtige forholdet, når der konstateres en overtrædelse af loven eller af regler, der er udstedt efter loven. Der kan sættes en frist for lovliggørelsen. Efter skovlovens § 51, stk. 3, kan der tillige gives påbud om, hvordan arbejdet skal gennemføres.

Miljøstyrelsen har ligeledes anført, at der efter skovlovens § 11 ikke på fredskovspligtige arealer må opføres bygninger, etableres anlæg, gennemføres terrænændringer eller anbringes affald.

Skovlovens § 11 administreres ifølge Miljøstyrelsen restriktivt i forhold til byggeri af landbrugsbygninger. Der gives efter fast praksis ikke tilladelse til opførelse af egentlige landbrugsbygninger som stalde til brug for dyr, der afgræsser på fredskovspligtigt areal. Miljøstyrelsen vil derimod være positiv over for at give tilladelse efter skovloven til et mindre læskur til brug for dyr, der afgræsser hele året.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 6. juli 2020

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæstede den 6. juli 2020 Miljøstyrelsens afgørelse om påbud om nedrivning af stald på fredskovspligtigt areal på matr. nr. F1 i Vejle Kommune.

Miljø- og Fødevareklagenævnet fandt, at ejendommens tidligere ejer ikke havde haft en berettiget forventning om lovligt at kunne opføre stalden inden for det fredskovspligtige areal. Nævnet lagde ved afgørelsen vægt på, at det er ejendommens ejers ansvar at være bekendt med, hvilke begrænsninger og restriktioner, der er pålagt ejendommen. Det forhold, at kommunen havde meddelt byggetilladelse efter anden lovgivning uden at gøre opmærksom på, at der var fredskovspligt på arealet, kunne ikke føre til et andet resultat.

Miljø- og Fødevareklagenævnet fandt endvidere, at der ikke i sagen var sådanne særlige grunde, der kunne begrunde en fravigelse af den restriktive praksis på området. Endvidere vurderede nævnet, at der ikke var tale om sådanne forhold, der kunne medføre, at en fjernelse af byggeriet ikke stod i rimeligt forhold til det samfundsmæssige spild, som fjernelsen ville være udtryk for, også henset til, at ejeren ikke havde haft en berettiget forventning om, at byggeriet havde været lovligt.

Miljø- og Fødevareklagenævnet lagde endvidere særlig vægt på den præcedensvirkning, som en lovliggørende tilladelse ville kunne få for fremtidige lignende sager.

3.4 Klagens indhold

Afgørelsen er oprindeligt påklaget af den daværende ejer af ejendommen. Ejendommen er efterfølgende solgt, og den nuværende ejer er indtrådt i klagen.

Klager har anført, at stalden er opført på baggrund af ansøgning fra den tidligere ejer af ejendommen om tilladelse til opførelse af en bygning til at huse kreaturer, med henblik på afgræsning af det omkringliggende overdrev.

Da overdrevet er præget af store højdeforskelle, og derfor er vanskeligt at pleje maskinelt, ønskede ansøger at pleje overdrevet ved ekstensiv afgræsning. Jordbundsforholdene på overdrevet er desuden meget lerholdige, hvilket betyder, at arealet i de våde perioder af året er meget blødt og uegnet til ophold for kreaturer uden mulighed for at søge læ eller tørt underlag.

Ansøger ville derfor etablere en bygning til en kreaturbestand, så denne i vinterhalvåret havde mulighed for at opholde sig i læ og være overdækket. Desuden blev der gjort plads til opbevaring af vinterforråd i form af høslæt fra overdrevet, der blev lagt til side i sommerhalvåret. Der er på intet tidspunkt blevet brugt tilskudsfodring af dyreholdet, da intensiteten af dyreholdet har været nøje afpasset til overdrevets produktivitet. Overdrevet er aldrig blevet gødsket og overskydende husdyrgødning er blevet behørigt aftaget af en landmand, der er nabo til ejendommen, og er således ikke blevet udbragt på overdrevet.

Bygningen er ifølge klager opført med konstruktion og facadebeklædning i træ og med tagbeklædning i matte teglsten, og bygningen falder således naturligt ind i såvel terrænet som de tilsvarende bygninger opført på ejendommen, der alle er i høj kvalitet både arkitektonisk og materialemæssigt.

Det fremgår af klagen, at ansøger i forbindelse med sin ansøgning om byggetilladelse ikke var opmærksom på, at fredskovsgrænsen havde ændret sig siden opførelsen af de øvrige bygninger på ejendommen tilbage i 2001 til 2002, og derfor ikke søgte om dispensation i henhold til skovloven. Ansøger var således i god tro i forhold til sin ansøgning om etablering af bygningen.

Klager har endvidere anført, at der er plantet nye skovområder og foretaget omfattende pleje af eksisterende skovbeplantninger på ejendommen, samt etableret skovveje og infrastruktur til gavn for driften og skovgæster. Dette har alt sammen været baseret på en så balanceret drift af både skov og overdrev som muligt, både set ud fra et forstmæssigt og publikumsmæssigt perspektiv.

Klager har supplerende den 1. april 2020 anført, at det ikke er muligt alene ved håndkraft at føre skovdrift, hvorfor det er nødvendigt med anskaffelse af maskiner og vogne til bl.a. at slæbe træet ud, herunder også anskaffelse af rendegraver til vedligehold af skovens veje, grøfter og dræn. Dertil kommer mindre maskiner som skovspil til traktoren, ATV, motorsave mv. Klager har anført, at bygningen nu ønskes anvendt til opbevaring af disse maskiner og udstyr. Den til ejendommen hørende skov udgør ca. 39 ha på gode jorder, hvorfor det er klagers opfattelse, at et maskinhus er nødvendigt for den af klager påtænkte skovdrift. Maskinerne udgør almindeligvis en sådan størrelse, at det ikke er muligt at opbevare dem i en mindre garage. Derudover er det nødvendigt at kunne opbevare maskinerne i nær tilknytning til fredskoven for at undgå for meget unødigt kørsel på ejendommen.

Klager har ligeledes anført, at opførelsen af bygningen, ifølge oplysninger fra den tidligere ejer, har kostet ikke under kr. 650.000, hvorfor der ved vurderingen af, hvorvidt bygningen kan godkendes, ligeledes er et hensyn at tage til det samfundsmæssige værdispild, der er forbundet med en nedrivning af bygningen.

Klager har endelig anført, at såfremt nævnet påtænker at stadfæste Miljøstyrelsens afslag på dispensation, ønsker klager et udkast tilsendt med henblik på yderligere bemærkninger.

Klager har den 12. august 2020 og 19. november 2020 i forbindelse med anmodningen om genoptagelse fremsendt supplerende bemærkninger til klagen. Klager har oplyst, at dennes ejendom er opdelt i to skovlodder beliggende med en afstand på ca. 5 km, samt at driften desuden omfatter A2 , 7100 Vejle med et skov-/naturareal på ca. 4,5 ha, hvorfor klager er afhængig af at kunne opbevare maskiner til den samlede drift på ca. 44 ha. Klager har anført, at det ikke er muligt at udføre den påtænkte økologiske skovdrift uden anvendelse af de i maskinhuset stående maskiner, og at han ønsker at tilkøbe yderligere jord i forbindelse med omlægningen til økologisk drift, hvormed der vil være behov for et maskinhus.

Klager har endvidere bemærket, at det af luftfotos fremgår, at der ved opførelsen af staldbygningen ikke blev fældet skov eller fjernet andre naturarealer. Det fremgår af luftfotos, at området fungerede som grus- og græsbelagt opbevaringsplads forud for opførelsen af staldbygningen. Klager har desuden anført, at maskinhuset er opført i materialer, der falder naturligt ind i området, og at hele ejendommen var omfattet af fredskov på tidspunktet for maskinhusets opførelse, hvorfor det ikke havde været muligt at placere maskinhuset uden for fredskovsarealet.

Desuden har klager oplyst, at Vejle Kommune har udarbejdet en foreløbig mobilitetsplan⁶, der indebærer etablering af en vej direkte igennem ejendommens skovareal, hvilket kan føre til ophævelse af fredskovspligten på de berørte arealer, herunder den jord, som bygningen er beliggende på.

Klager har anført, at disse forhold bør indgå som led i værdispildsbetragtningerne, der knytter sig til sagen. Klager har endvidere bemærket, at det bør indgå i værdispildsbetragtningerne, at klager ejer flere forskellige maskiner, hvorfor skovdriften nødvendiggør anvendelsen af maskiner samt at

⁶ <https://www.vejle.dk/media/20353/mobilitetsplan-2018-2030-til-vejledk.pdf>.

opførelsen skete i god tro, som følge af den meddelte tilladelse fra Vejle Kommune.

Klager har endvidere anført, at påbuddet bør udsættes indtil der er klarhed over mobilitetsplanens betydning for klagers ejendom, for så vidt Miljø- og Fødevareklagenævnet vurderer, at bygningen forsat bør nedrives.

3.5 Miljøstyrelsens bemærkninger til klagen

Under Miljø- og Fødevareklagenævnets tidligere behandling af sagen har Miljøstyrelsen bemærket, at forbuddet efter skovlovens § 11, stk. 2, mod byggeri i fredskov ikke gælder bygninger, der er nødvendige for skovdriften. Efter gældende praksis skønnes en driftsbygning at være nødvendig i skove af en vis størrelse. Udgangspunktet for, at en driftsbygning kan anses som nødvendig for driften af skoven, er et skovbevokset areal på minimum 20 ha, såfremt der ikke i forvejen findes andre driftsbygninger. Dertil skal driftsbygninger tjene skovdriften og ikke f.eks. jagt eller landbrugsmæssige formål. For skove over 20 ha kan et redskabsskur på 10 m² regnes som nødvendig for skovdriften. For lidt større skove kan en mindre traktorgarage regnes som nødvendig for skovdriften. For skove over ca. 50 ha kan et maskinhus regnes som nødvendigt for skovdriften.

Styrelsen har hertil bemærket, at det samlede fredskovsareal på ejendommen er på i alt ca. 39 ha, hvoraf ca. 35 ha er skovbevokset. Kun en mindre traktorgarage kan dermed ifølge styrelsen regnes som en nødvendig driftsbygning.

På ejendommen findes der ifølge BBR – ud over stalden – i forvejen en bolig med indbygget garage og en driftsbygning på 240 m². Da der i forvejen findes en stor driftsbygning på ejendommen, kan yderligere driftsbygninger ifølge styrelsen ikke regnes som nødvendige for skovdriften.

Derudover har Miljøstyrelsen bemærket, at det fremgår af vejledningen til skovloven, at et etableret ulovligt byggeri mv. som udgangspunkt bør kræves fjernet og arealet retableret, hvis man ikke efter ansøgning ville have givet tilladelse. Der skal dog foretages en afvejning af, om det der opnås ved fjernelse/retablering står i rimeligt forhold til det samfundsmæssige spild fjernelsen er udtryk for og ejerens forventning om, at byggeriet eller anlægget har været lovligt eller accepteret.

Miljøstyrelsen har henvist til Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse af 2. maj 2012 (NMK-61-00027). I sagen blev der i 2005 opført en ridehal i strid med fredskovspligten, hvor ejeren havde modtaget en landzonetilladelse til

byggeriet fra kommunen. Det fremgår af afgørelsen, nævnet bemærkede, at Natur- og Miljøklagenævnets praksis i forhold til spørgsmålet om god/ond tro hviler på det synspunkt, at en meddelt tilladelse efter anden lovgivning, herunder en landzonetilladelse efter planloven, ikke i sig selv er tilstrækkelig grundlag for at meddele en lovliggørende dispensation/tilladelse efter særlovgivningen, her skovloven, idet der påhviler en grund-ejer et selvstændigt ansvar at sikre sig, at fornødne tilladelser til et ønsket byggeri er indhentet.

Miljøstyrelsen har på den baggrund vurderet, at der ikke i den konkrete sag foreligger en berettiget forventning og et hensyn, hvorefter klager kan have indrettet sig i tillid til at opførelse af stalden var lovlig.

Miljøstyrelsen har endvidere vurderet, at klagers tab ikke i sig selv medfører, at byggeriet bør lovliggøres med henvisning til den restriktive praksis efter skovlovens § 38, jf. § 11 samt risikoen for at sagens faktiske omstændigheder vil blive udgangspunkt for en bedømmelse af fremtidige sager.

I forbindelse med Miljø- og Fødevareklagenævnets fornyede behandling af sagen, har Miljøstyrelsen den 19. november 2020 bemærket, at det nye skovareal, som klager har medtaget i opgørelsen af, hvilke arealer, der bør indgå i vurderingen af behovet for et maskinhus, ikke er omfattet af fredskovspligt. Styrelsen har anført, at arealet dermed ikke indgår i opgørelsen af om en driftsbygning i fredskoven er nødvendig.

Miljøstyrelsen har anført, at det forhold, at klager har til hensigt at opkøbe yderligere jord, ikke kan indgå i opgørelsen, før arealet reelt er overtaget af klager. Miljøstyrelsen har dermed fastholdt, at det relevante fredskovsareal udgør ca. 39 ha, hvormed alene en mindre traktorgarage i henhold til praksis anses som værende en nødvendig driftsbygning.

Det fremgår endvidere af Miljøstyrelsens bemærkninger til anmodningen om genoptagelse, at det er uden betydning for påbuddet om nedrivning af den opførte bygning, hvad der tidligere har været på arealet, hvor bygningen er opført.

Med hensyn til Vejle Kommunes mobilitetsplan har Miljøstyrelsen anført, at de forskellige traceer for den mulige kommende ringvej alle vil berøre klagers ejendom, men ikke vil ligge, hvor den omhandlede bygning er opført. Den mulige ringvej vil ligge ca. 150 m mod nord eller syd for bygningen. Styrelsen har anført, at for så vidt ringvejen bliver en realitet, vil etableringen heraf kræve ophævelse af fredskovpligten, men alene for de direkte berørte arealer og ikke den øvrige del af klagers fredskovsarealer. Det

omhandlede fredskovsareal, hvor bygningen er opført vil således forsat være fredskov.

Miljøstyrelsen har anført at en eventuel fremtidig ekspropriation og ophævelse af en mindre del af fredskovspligten et andet sted på ejendommen ikke kan føre til en ændret vurdering af sagen.

4. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

4.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker indledningsvist, at nævnet ikke sender udkast til afgørelser i høring hos sagens parter. Sagens parter høres, i overensstemmelse med forvaltningslovens § 19,⁷ for så vidt angår oplysninger om en sags faktiske grundlag eller eksterne faglige vurderinger, som en part ikke kan antages at være bekendt med, hvis oplysningerne eller vurderingerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse.

Det følger af skovlovens § 1, at formålet med loven bl.a. er at fremme bæredygtig drift af landets skove. Dette betyder, at der ved driften af skoven og ved administration af loven både skal tages hensyn til træproduktion og forsyningen af træ og til skovenes biologiske mangfoldighed samt til landskab, naturhistorie, kulturhistorie, miljøbeskyttelse og friluftsliv.

Det følger af skovlovens § 11, stk. 1, at der på fredskovspligtige arealer ikke må opføres bygninger, etableres anlæg, gennemføres terrænændringer eller anbringes affald. Dette gælder efter stk. 2, nr. 1, dog ikke for byggeri, arbejdsskure på op til 10 m², anlæg eller terrænændringer, som er nødvendige for skovdriften.

Miljøstyrelsen kan i medfør af skovlovens § 38, dispensere fra forbuddet, når særlige grunde taler for det.

I overensstemmelse med lovbemærkningerne er praksis restriktiv. Dispensation gives efter gældende praksis kun, hvis det ansøgte ikke kan placeres andre steder end i fredskov, og hvis de samfundsmæssige hensyn, der er forbundet med byggeriet eller anlægget, er vigtigere end hensynet til at bevare fredskoven. Hvis det stykke skov, der berøres af byggeriet m.v., er over en vis størrelse, skal der stilles krav om erstatningsskov. Ved samfundsmæssige hensyn tænkes bl.a. på etablering af vejanlæg og ledningsanlæg til forsyning af el, gas og vand, samt råstofforsyning.

⁷ Lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014 af forvaltningsloven.

Den konkrete afgørelse skal træffes på grundlag af navnlig driftsmæssige, landskabelige, natur- og kulturhistoriske hensyn og de rekreative værdier i skoven. I vurderingen indgår også, hvilken betydning afgørelsen kan få for fremtidige lignende sager.

I sager om lovliggørelse skal et forhold som udgangspunkt vurderes som i de tilfælde, hvor der er indgivet forudgående ansøgning.

Det følger af skovlovens § 51, stk. 1, at Miljøstyrelsen skal drage omsorg for, at et forhold, der er ulovligt efter loven eller regler, der er fastsat efter loven, lovliggøres. Efter § 51, stk. 2, kan styrelsen meddele påbud til ejeren eller brugeren om at lovliggøre et ulovligt påbud.

Det fremgår af vejledning om skovloven,⁸ at:

”Opdages det ved tilsyn eller på anden måde, at der er etableret ulovligt byggeri mv. bør det som udgangspunkt kræves fjernet og arealet retableret, hvis man ikke efter ansøgning ville have givet tilladelsen. [...] Der skal dog foretages en afvejning af, om det der opnås ved fjernelse/retablering står i rimeligt forhold til det samfundsmæssige spild, fjernelsen er udtryk for og ejerens forventning om, at byggeriet eller anlægget har været lovligt eller accepteret.”

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at ejendommens tidligere ejer ikke har haft en berettiget forventning om lovligt at kunne opføre stalden inden for det fredskovspligtige areal. Nævnet har herved lagt vægt på, at det er ejendommens ejers ansvar at være bekendt med, hvilke begrænsninger og restriktioner, der er pålagt ejendommen. Det forhold, at kommunen har meddelt byggetilladelse efter anden lovgivning uden at gøre opmærksom på, at der var fredskovspligt på arealet, kan ikke føre til et andet resultat.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at der ikke i sagen er sådanne særlige grunde, der kan begrunde en fravigelse af den restriktive praksis på området. Desuden ses der ikke at være sådanne forhold til stede, der gør, at en fjernelse af byggeriet ikke står i rimeligt forhold til det samfundsmæssige spild, fjernelsen er udtryk for, også henset til, at ejeren ikke har haft en berettiget forventning om, at byggeriet har været lovligt. Der lægges endvidere særlig vægt på den præcedensvirkning, som en lovliggørende tilladelse vil kunne få for fremtidige lignende sager.

⁸ Miljøstyrelsens Vejledning om Skovloven § 11 – Bygninger, anlæg, terrænændringer og affald (del 1), afsnit 6.3.5.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ved vurderingen lagt vægt på, at det skovareal, som klager driver på nuværende tidspunkt, ikke overstiger 50 ha, hvilket i praksis er kriteriet for, at et selvstændigt maskinhus kan være nødvendigt. Det forhold, at klager har planer om opkøb af yderligere skovarealer kan ikke føre til et andet resultat, idet der er tale om en potentiel, ikke-realiseret ændring af omfanget af klagers skovarealer. Ligeledes er Vejle Kommunes mobilitetsplan 2018-2030 et visionskatalog, der ikke stifter ret for den enkelte borger eller er bindende for kommunen. Det endelige forløb af en mulig vej i området er ikke afklaret, og det er endvidere ikke afklaret, hvorvidt etableringen af en sådan vej, vil indebære en fremtidig ændring af fredskovspligten på ejendommen, endsige arealet, hvorpå maskinhuset befinder sig.

Det forhold, at arealet ikke forud for etableringen af staldbygningen var dækket af bevoksning, vil ikke kunne føre til et andet resultat, idet dette ikke kan indebære, at fredskovspligten ikke er gældende for arealet.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i øvrigt ikke fundet grundlag for at tilsidesætte den af Miljøstyrelsen fastsatte frist for fysisk lovliggørelse af staldbygningen.

4.2 Gebyr

Som følge af afgørelsen tilbagebetales det indbetalte klagegebyr, jf. gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 2, nr. 2.

4.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Miljøstyrelsens afgørelse af 5. juli 2019 om påbud om nedrivning af stald på fredskovspligtigt areal på matr. nr. F1 , beliggende A1 , 7100 Vejle.